

Correllengua del poble del meu pare, Areny de Noguera. En aquest poble petit i perdut on comença l'alta muntanya pirinenca, el Centre d'Estudis Ribagorçans (CERib) hi ha organitzat un acte de notable volada: la presentació simultània de cinc llibres vinculats al nord de la Franja de Ponent: *Maquis al Montsec. Del Migdia francès a l'Aran i el Pallars (1944-1956)*, de l'historiador Ferran Sánchez Agustí (Pagès Editors), que relata exhaustivament la invasió en massa dels maquis el 1944 i les escaramusses posteriors a la gran serralada. *On és la calaixera? L'espoli del patrimoni historicoartístic alpirinenc al segle XX*, de l'arqueòleg Jordi Campillo (Garsineu Edicions), que resumeix la tesi doctoral sobre la desaparició, per compra o robatori, d'obres d'art de l'autor esmentat. *Em dic Mireia i el meu cony es diu Carlitos*, dels professors de Tremp –però nascuts a Benavarri– Manel Riu i Mir Roy (Cossetània Edicions), que recull els millors apunts del blog eròtic de la Mireia; durant dos anys aquest blog ha tingut un gran seguiment a internet, que l'anonimat de la Mireia va alimentar

Correllengua a la Franja

Ramon
Tremosa

Economista (Universitat de Barcelona)

fins que, ara fa poc, els seus autors es van donar a conèixer públicament.

A Areny també s'hi va presentar *La llengua de Castigaleu (Ribagorça). Estudi de dialectologia*, de Jordi Moners (Centre d'Estudis Ribagorçans). Moners és llicenciat en filologia romànica a Heidelberg i té una llarga trajectòria en el camp de la traducció de clàssics alemanys al català. Vinculat de fa molts anys a la comarca, Moners ha dut a terme una obra titànica: el llibre recull fins a 7.000 paraules, de les quals 1.500 no són registrades al diccionari de la llengua Alcover-Moll. A parer del filòleg lleidatà Ramon Sistac, aquestes paraules enriquiran el dicci-

onari del mossèn mallorquí un cop hi siguin introduïdes.

En moments de perplexitat local i global (no tan sols els catalans estem astorats per la intensitat i per la rapidesa dels canvis que arreu del món se succeeixen en tants àmbits) el dia 11 de setembre vàrem celebrar al poble un acte de gran densitat i d'elevada dignitat nacional: en àmbits diferents, des de l'enfocament més picant al més rigorós, del nostre passat militar o cultural fins al nostre futur econòmic (jo també hi vaig fer cinc cèntims del meu darrer llibre *Catalunya, país emergent*), i des de les profunditats de la llengua de la comarca, a Areny de Noguera hem tingut un tast de plenitud nacional. I vàrem constatar que aquest país encara dona joves com Carles Barull, incansable animador cultural i impulsor de la revista *Ripacurtia*, centrada en estudis ribagorçans en diversos camps. Contra l'angoixa i la incertesa del futur, més densitat i rigor en el treball del present.